

Reglament de control de les aigües residuals i de protecció de les aigües superficials

Exposició de motius

Vist l'article 31 de la Constitució del Principat d'Andorra,

Vista la Llei de policia i protecció de les aigües aprovada pel Consell en la sessió del 31 de juliol de 1985, que autoritza el consell executiu, en la seva disposició final primera, a dictar les disposicions reglamentàries necessàries per al seu compliment, i en particular el títol IV aigües residuals i el títol V aigües superficials,

Atesa la voluntat del Govern de preservar la qualitat dels recursos hídrics del país i, per tant, de controlar i regular els abocaments d'aigües residuals, seguint les directives europees en matèria de gestió de l'aigua, El Govern, en data 18 de desembre de 1996 acorda la publicació i l'aplicació del present reglament.

Article 1

Objecte

1. El present Reglament té per objecte desenvolupar la Llei de policia i protecció de les aigües, del 31 de juliol de 1985, pel que fa a les aigües residuals i a les aigües superficials, d'acord amb els objectius generals establerts per l'esmentada llei i els objectius específics següents:

Regular l'evacuació de les aigües residuals mitjançant el control del seu tractament i dels abocaments a les aigües superficials a fi d'evitar des del començament els processos contaminadors.

Garantir la protecció de les aigües superficials amb la determinació dels paràmetres ambientals que n'optimitzin la gestió i l'ús sostenible.

Recollir les disposicions generals del règim legal de sancions i de responsabilitat a fi de protegir les aigües de qualsevol tipus de contaminació.

2. Les prescripcions del present Reglament s'han d'entendre sense perjudici de les autoritzacions i/o les intervencions que puguï correspondre atorgar o realitzar a altres departaments de l'Administració general o local, d'acord amb la normativa específica corresponent.

Títol I. Les aigües residuals

Article 2

Definicions generals

Als efectes d'aquest Reglament es considera:

1. "Contaminació": acció o efecte d'introduir matèries o formes d'energia, o induir condicions dins l'aigua, que de manera directa o indirecta, impliquin una alteració perjudicial de la seva qualitat en relació amb els seus usos o amb la seva funció ecològica.

2. "Abocament": evacuació, injecció o dipòsit que es

realitzi directament o indirecta a les lleres, sigui quina sigui la seva naturalesa, i també el que es dugui a terme al subsòl o sobre el terreny.

3. "Abocament directe": l'abocament no realitzat a través de la xarxa pública de clavegueres, col·lectors o altres conduccions públiques de conducció d'aigües residuals.

4. "Abocament indirecte": l'abocament realitzat a través de la xarxa pública de clavegueres i de col·lectors o per qualsevol altra conducció pública.

5. "Aigües residuals": aigües procedents d'edificis, indústries, instal·lacions comercials, empreses de serveis, agropecuàries, centres sanitaris, equipaments cívics i esportius.

Article 3

L'abocament de les aigües residuals

1. L'evacuació i l'abocament d'aigües residuals de qualsevol tipus ha d'efectuar-se per mitjà de la xarxa pública de clavegueres i de col·lectors.

2. Tan sols de manera excepcional, i amb l'autorització prèvia del Govern, es poden fer abocaments directes.

Aquests abocaments només es poden autoritzar en les condicions d'abocament i depuració establertes en aquest Reglament.

Article 4

L'autorització dels abocaments

1. Qualsevol abocament directe requereix l'autorització del Govern.

2. Qualsevol abocament indirecte susceptible de provocar un mal funcionament de les instal·lacions públiques de conducció i/o de depuració de les aigües residuals requereix l'autorització del Govern. Amb aquest objectiu, el Govern elabora i fa públiques per mitjà del Butlletí Oficial les activitats o els tipus instal·lacions que requereixen aquesta autorització.

3. Les autoritzacions sobre l'establiment, la modificació o el trasllat d'activitats que originin o puguin originar abocaments que requereixen autorització, resten condicionades a l'obtenció de l'autorització d'abocament corresponent.

4. El ministre de Medi Ambient pot ordenar la suspensió cautelar d'activitats que generin abocaments que no hagin estat prèviament autoritzats d'acord amb aquest Reglament. També pot obrir un expedient administratiu pel qual es determini el tancament definitiu o bé l'adopció de les mesures necessàries prèvies per a la seva autorització.

5. El Govern pot prohibir, en zones concretes, les activitats o els processos industrials que generen efluent que poden constituir un risc greu per a les aigües, en funcionament normal o en cas de funcionament

excepcional, malgrat que estiguin sotmesos a depuració.

Article 5

El procediment d'autorització

1. Per tal d'obtenir l'autorització d'abocament, el titular de l'activitat ha de presentar una sol·licitud al Departament de Medi Ambient. La sol·licitud d'autorització s'ha d'acompanyar d'un projecte, signat per un tècnic autoritzat i competent, de les obres i de les instal·lacions de depuració que siguin necessàries per tal que l'abocament compleixi les normes establertes en aquest Reglament. El projecte ha de contenir, almenys, els punts següents:

- a) Característiques detallades de l'activitat que causa l'abocament.
- b) Localització exacta del punt on es produeix l'evacuació, la injecció o el dipòsit de les aigües o productes residuals al medi receptor.
- c) Característiques qualitatives i quantitatives dels abocaments tenint en compte les possibles variacions estacionals.
- d) Descripció detallada de les instal·lacions de depuració (plànols de situació i de detall de les instal·lacions i les conduccions).
- e) Elements de control del funcionament de les instal·lacions i periodicitat i característiques d'aquest control.
- f) Freqüències de buidat, de neteja o de manteniment de les instal·lacions.
- g) Dates d'inici i d'acabament previsible de les obres i de les instal·lacions, i mesures que s'hagin d'adoptar per reduir la contaminació durant el termini d'execució de les obres, si escau.
- h) Actuacions i mesures que el titular de l'autorització compti posar en pràctica en casos d'emergència.

2. Quan hi hagi el risc que l'abocament o el sistema de depuració proposat puguin donar lloc a infiltració o emmagatzematge de substàncies susceptibles de contaminar els sòls, els aqüífers o les aigües subterrànies, la persona sol·licitant ha d'aportar un estudi hidrogeològic en relació amb les possibles conseqüències de contaminació.

3. En les autoritzacions d'abocament, l'Administració ha de concretar específicament:

- a) Els límits quantitatius i qualitatius de l'abocament.
- b) El termini de vigència de l'autorització.
- c) Les causes de caducitat de l'autorització.
- d) Qualsevol altra condició que el Departament de Medi Ambient consideri justificada tenint en compte les característiques del cas.

4. Les autoritzacions d'abocament directes i indirectes limiten rigorosament els abocaments de les substàncies esmentades en la relació I de l'annex A (substàncies elegides per la seva toxicitat, persistència o

bioacumulació), i en determinen els límits cas per cas. Per a les substàncies de la relació II de l'annex A (substàncies nocives els efectes de les quals s'avaluen segons el tipus i les característiques del medi receptor afectat), les autoritzacions estan subjectes a les previsions que contingui el Pla de sanejament d'Andorra.

5. Tots els abocaments indirectes han de complir com a mínim els nivells establerts en l'annex B. Si algun abocament conté substàncies no esmentades en la relació de l'annex B que fossin potencialment contaminants, el Departament de Medi Ambient defineix les limitacions i condicions a seguir per aquestes substàncies.

Article 6

La vigilància i el control dels abocaments

1. La vigilància i el control dels abocaments d'aigües residuals, pel que fa a la qualitat i la quantitat, correspon al Departament de Medi Ambient.
2. Independentment dels controls imposats en l'autorització, el Departament de Medi Ambient pot efectuar tantes anàlisis i inspeccions com cregui convenients per comprovar les característiques de l'abocament i contrastar, si escau, la validesa dels controls esmentats. La realització d'aquestes tasques es pot fer directament o bé a través d'empreses privades contractades expressament a l'efecte.
3. Tota instal·lació que requereix autorització ha de disposar d'una arqueta de registre, situada aigües avall de l'últim abocament que sigui accessible als serveis d'inspecció i control. Ha d'estar situada en un punt on l'efluent no es pugui alterar.
4. Les autoritzacions d'abocament poden ser revocades pel Govern, en cas d'incompliment de les seves condicions.

Article 7

La suspensió de les activitats contaminants

1. El Govern pot suspendre temporalment o amb caràcter definitiu les autoritzacions d'abocament de les diferents activitats o instal·lacions quan les circumstàncies legals o de fet que hagin motivat l'atorgament s'hagin alterat, o en sobrevinguin d'altres que, si haguessin existit abans, haurien justificat la denegació de l'autorització.
2. El Govern pot ordenar la suspensió de les activitats que generen abocaments no autoritzats, si ho estima més procedent que adoptar mesures de correcció.
4. La suspensió provisional o definitiva d'activitats adoptada conforme a aquest Reglament no obre cap dret a indemnització.

Article 8

Els pous morts

1. Els comuns han de portar un registre de tots els pous morts que es trobin en el seu terme parroquial i, si no tenen les condicions constructives adequades d'estanquitat i salubritat per garantir la salut i la protecció ambiental, han de prendre les mesures escaients pel seu sanejament, i en cas d'impossibilitat, pel seu tancament posterior.
2. Per extreure les aigües residuals d'un pou mort cal l'autorització expressa i prèvia del Departament de Medi Ambient, mitjançant la qual es determinen les condicions d'extracció, de transport i d'abocament de les aigües.

Article 9

Els abocaments directes o indirectes de les instal·lacions industrials, comercials, de serveis o agropecuàries

1. Les aigües residuals industrials, comercials, de serveis o agropecuàries han de ser objecte de depuració prèvia per part dels titulars de les activitats, abans de ser abocades directa o indirectament d'acord amb el que disposa aquest Reglament si poden:
 - perjudicar la salut del personal que treballa en el manteniment i l'explotació dels sistemes col·lectors i de les instal·lacions de depuració;
 - provocar processos de contaminació dels sòls i dels recursos hídrics;
 - degradar els sistemes col·lectors, les estacions de depuració i els equips corresponents;
 - impedir que els fangs procedents de les estacions de depuració puguin ser valoritzats.
2. Els abocaments procedents de les estacions de depuració no han de tenir efectes nocius sobre el medi ambient i no poden impedir que les aigües receptores compleixin els nivells establerts en el Pla de Sanejament.

Article 10

Els abocaments indirectes dels edificis o dels conjunts d'edificis superiors a 500 equivalent-habitants

1. Les aigües residuals procedents dels edificis o conjunts d'edificis, sempre que els abocaments resultants siguin superiors a 500 equivalent-habitants, han de ser objecte d'una depuració prèvia per tal de garantir que no es perjudiqui el funcionament de les estacions de depuració.
2. Per tant, el Departament de Medi Ambient determina cas per cas els nivells d'abocament exigits a aquestes estacions de depuració.

Article 11

Els abocaments directes

Les aigües residuals procedents dels edificis o les

urbanitzacions que no puguin connectar-se a la xarxa de clavegueres o col.lectors i que siguin autoritzats excepcionalment d'acord amb el que disposa aquest Reglament han de ser objecte d'una depuració prèvia abans de ser abocades al medi receptor.

Article 12

Els abocaments no permanents

1. Quan es produeix un abocament no permanent de substàncies de tipus líquid, sòlid o gasós que puguin perjudicar el bon funcionament de les instal·lacions de depuració i/o provocar danys a les persones o a l'ecosistema del riu, el titular de l'activitat que ha generat l'abocament n'és el responsable.
2. El responsable ha de prendre el més ràpidament possible les mesures necessàries per limitar o reduir al màxim els efectes de l'abocament sobre el medi receptor i ho ha de notificar immediatament al Departament de Medi Ambient. En un termini màxim de 7 dies posteriors a l'abocament, la persona interessada ha d'entregar al Departament de Medi Ambient un informe en el qual es detalli l'hora i la data de l'abocament, la qualitat i la quantitat de substància abocada així com les mesures correctores adoptades i totes les dades que permetran al Departament de Medi Ambient avaluar-ne les conseqüències sobre el medi receptor.

Títol II. Les estacions de depuració

Article 13

L'autorització de les estacions de depuració

1. La construcció d'una estació de depuració, sense perjudici de les autoritzacions de construcció que siguin necessàries, requereix una autorització específica lliurada pel Govern, amb l'informe previ del Departament de Medi Ambient.
2. El Departament de Medi Ambient elabora i fa públiques, per mitjà del Butlletí Oficial, les prescripcions tècniques que han de seguir les estacions de depuració per poder ser autoritzades.

Article 14

Els sistemes de depuració

En cap cas no són admissibles els processos de depuració per dilució, excepte en règim de pluges quan aquestes provoquin un augment de cabal que sobrepassi la capacitat de tractament de les estacions de depuració. S'accepten els sistemes de depuració següents:

- a) decantació primària,
- b) tractament fisicoquímic,
- c) tractament biològic,
- d) tractament de tòxics,
- e) noves tecnologies quan aquestes estiguin homologades

en el seu país d'origen,

Article 15

Els abocaments de les estacions de depuració

1. Les estacions de depuració han de permetre l'obtenció de mostres representatives de les aigües residuals abans i després de la depuració. Les mostres de l'efluent ja tractat s'han de prendre just abans d'efectuarne l'abocament.
2. L'abocament a les aigües superficials dels efluent de les estacions de depuració, públiques o privades, han de complir com a mínim els requisits especificats al quadre 1 de l'annex C. S'ha de tenir en compte el número màxim permès de mostres no conformes especificat en el quadre 2, sempre respectant els nivells definits en el quadre 3 de l'annex C.
3. El Departament de Medi Ambient pot exigir requisits més rigorosos que els recollits en l'annex C, quan sigui necessari per garantir que les aigües receptores compleixin els nivells de qualitat definits en el Pla de sanejament vigent.
4. Els punts d'evacuació dels efluent de les estacions de depuració s'han d'escollir de manera que es redueixin al màxim els efectes sobre el medi receptor.
5. Els abocaments dels efluent de les estacions de depuració procedents d'habitatges unifamiliars han de complir els nivells definits en el quadre 4 de l'annex C.

Article 16

La inspecció del funcionament

1. El Departament de Medi Ambient inspecciona el funcionament de les estacions de depuració. No obstant, pot exercir aquesta funció per mitjà d'empreses privades contractades expressament amb aquesta finalitat.
2. Quan es comprova el mal funcionament d'una estació de depuració corresponent a un abocament autoritzat, el Departament de Medi Ambient pot ordenar la correcció de les deficiències que s'observin, fixant els plaços convenients.
3. En el cas que no sigui possible conseguir la correcció de les deficiències per aquest procediment el Departament de Medi Ambient pot decidir fer-se càrrec de l'explotació de l'estació de depuració per un temps determinat, de manera directa o indirecta, a través d'empreses privades. Els costos aniran a càrrec del titular de la estació de depuració.
4. Quan siguin requerides, els titulars de les estacions de depuració han de proporcionar al Departament de Medi Ambient les dades referents a les condicions de funcionament de la estació, i també, els resultats de les anàlisis de control i, almenys, les dades dels paràmetres següents: cabal, DBO5, DQO i MES de l'efluent, segons una freqüència determinada pel Departament de Medi Ambient.

5. El titular ha de facilitar al personal del Departament de Medi Ambient que ho requereixi l'accés a les instal·lacions i ha de posar a la seva disposició totes les dades que sol·liciti relacionades amb la inspecció.
6. El titular ha de comunicar al Departament de Medi Ambient totes les modificacions introduïdes en les estacions de depuració, abans d'aplicar-les.
7. Els titulars estan obligats a acreditar les accions d'eliminació dels residus contaminants separats de l'aigua en el procés de fabricació, o de depuració dels efluent.

Article 17

L'avaluació dels rendiments

1. Els rendiments de les instal·lacions s'avaluen d'acord amb els coeficients de l'annex D.
2. S'accepten els rendiments quan es qualifiquen de molt bo i bo.
3. Quan el rendiment es qualifiqui de dolent s'ordenarà el tancament de l'activitat, i la reparació dels danys i perjudicis derivats dels abocaments efectuats. Quan el rendiment es qualifiqui de mediocre, s'atorgarà al titular un termini d'acord amb les accions a dur a terme, determinat pel Departament de Medi Ambient per a millorar-lo, transcorregut el qual podrà ordenar-se el tancament de l'activitat, si no s'ha millorat el dit rendiment.

Article 18

Les garanties de les estacions de depuració

1. Les persones o entitats que subministrin o instal·lin estacions de depuració d'acord amb el que s'estableix en aquest reglament, han de fer-se càrrec del funcionament de l'estació de depuració durant el primer any, i són responsables del mal funcionament i dels danys i perjudicis públic i privat que es puguin ocasionar durant aquest període per qualsevol motiu.
2. Transcorregut el termini de l'any, el titular o responsable de la estació de depuració ha de subscriure un contracte de manteniment de la instal·lació amb una entitat especialitzada. Segons el que determini el contracte, el propietari o l'empresa de manteniment són responsables dels danys i perjudicis que es puguin derivar del mal funcionament de instal·lació de depuració. El propietari ha d'entregar una còpia legalitzada del contracte de manteniment al Departament de Medi Ambient, on ha de figurar qui té la responsabilitat del funcionament de l'estació de depuració.

Títol III. Els fangs produïts per les estacions de depuració

Article 19

Definicions

- a) "Fangs de depuració": són els fangs residuals sòlids procedents de tot tipus d'estacions de depuració d'aigües residuals domèstiques, urbanes o de composició similar a aquestes, procedents de fosses sèptiques i també d'altres instal·lacions utilitzades per al tractament d'aigües residuals.
- b) "Fangs estabilitzats": són els fangs de depuració tractats per via biològica, química o tèrmica, mitjançant l'emmagatzematge a llarg termini o per qualsevol altre procediment apropiat, de manera que s'anul·li el seu poder de fermentació, es respectin els valors límits expressats en l'annex F i siguin aptes per ser utilitzats en condicions d'innocuitat.
- c) "Utilització": fa referència a qualsevol sistema d'aplicació dels fangs al sòl, tant en superfície com a l'interior.

Article 20

L'eliminació o la reutilització dels fangs de les estacions de depuració

1. L'eliminació i/o la reutilització dels fangs generats a les estacions de depuració es du a terme sense posar en perill la salut humana i sense utilitzar procediments ni mètodes que puguin perjudicar el medi ambient i, en particular:
 - sense que comporti cap risc per a l'aigua, l'aire, el sòl, la fauna i la flora
 - sense provocar incomoditats per olors
 - sense atemptar contra el paisatge
2. Les operacions d'eliminació dels fangs que s'autoritzen en les condicions establertes en aquest Reglament són les següents:
 - en abocadors controlats
 - per incineració
3. Les operacions de reutilització queden sotmeses a l'autorització del Departament de Medi Ambient; resten reduïdes a la formació d'adob o altres transformacions biològiques que el puguin fer utilitzable, de conformitat amb el que prescriu l'article següent.
4. Tenint en compte l'evolució de les tecnologies d'eliminació o de tractament de fangs el Departament de Medi Ambient pot autoritzar altres operacions que les esmentades en aquest article.

Article 21

Els fangs utilitzables

1. Només els fangs que han estat estabilitzats poden ser utilitzats en l'activitat agrària o en la revegetació i/o la recuperació de terrenys i que compleixen els requisits establerts en l'article 22 següent.
2. Totes les partides de fangs estabilitzats destinades a

l'activitat agrària o la revegetació i/o recuperació de terrenys han d'anar acompanyades per una documentació expedida pel titular de la estació de depuració, on consti clarament el procés de tractament i la composició del producte en termes dels paràmetres establerts en l'annex E, obtinguts amb les tècniques analítiques i de mostreig definides en aquest mateix annex.

Article 22

Les condicions d'utilització en activitats agràries i recuperació i/o revegetació de terrenys

1. Els usuaris de fangs han de tenir la documentació definida en l'article anterior i tenen l'obligació de facilitar-la sempre que els sigui requerida pel Departament de Medi Ambient.
2. Només es poden utilitzar els fangs estabilitzats si se segueixen les directives següents:
 - a) Els sòls sobre els quals es poden aplicar els fangs estabilitzats han de presentar una concentració de metalls pesants inferior a l'establerta en l'annex F, apartat 1.
 - b) Els fangs estabilitzats que s'utilitzin en els sòls no poden excedir, quant al contingut en metalls pesants, els valors límit expressats en l'annex F, apartat 2.
 - c) Les quantitats màximes de fangs que es poden aportar al sòl per hectàrea i any són les que, d'acord amb el contingut en metalls pesants del sòl i en fangs a aplicar, no sobrepassin els valors límit d'incorporació dels metalls pesants esmentats en l'annex F apartat 3.
 - d) Les tècniques analítiques i de mostreig que s'han d'utilitzar, així com les determinacions a realitzar sobre fangs i sòls han de ser, almenys, les establertes en l'annex E.
3. En tot cas, s'estableixen les prohibicions següents:
 - a) Aplicar fangs estabilitzats en prats, pastures i altres aprofitaments propis del pasturatge directe del bestiar, amb una antelació inferior a les 3 setmanes abans de l'inici del pasturatge del bestiar o de la recollida de pastura.
 - b) Aplicar fangs estabilitzats en cultius hortícoles i fructícoles durant el seu cicle vegetatiu, a excepció dels cultius d'arbres fruiters.
 - c) Aplicar fangs sobre cultius hortícoles o fructícoles en què els òrgans o les parts vegetatives que es comercialitzen i es consumeixen en fresc estiguin en contacte directe amb el sòl, en un termini inferior als 10 mesos abans de la recol·lecció.
4. La utilització dels fangs ha de tenir en compte les necessitats nutricionals de les plantes i no pot comprometre la qualitat dels sòls i de les aigües superficials i subterrànies.
5. Si els fangs són utilitzats en sòls amb pH inferiors a 6, el Departament de Medi Ambient pot disminuir els

valors límit de l'annex F.

Títol IV. Les conduccions d'aigües residuals

Article 23

L'abocament a la xarxa de col·lectors generals i secundaris

Perquè sigui concedida l'autorització de construcció d'edificis serà necessari acompanyar la sol·licitud amb la memòria i els plànols corresponents al sistema per conduir les aigües residuals fins a la xarxa pública de col·lectors secundaris. Tan sols excepcionalment, i d'acord amb les prescripcions d'aquest Reglament, es poden autoritzar abocaments directes.

Article 24

Els abocaments prohibits

Queden totalment prohibits els abocaments a la xarxa de col·lectors secundaris i generals de totes les substàncies i matèries detallades tot seguit:

"barreges explosives": líquids, sòlids o gasos que per la seva naturalesa o quantitat puguin provocar foc o explosions, per si mateixos o amb presència d'altres substàncies.

"residus sòlids o viscosos": que puguin provocar obstruccions del flux. Els materials prohibits inclouen entre altres: greixos, arena, llimadures, viruta, plàstics, vidre, residus del procés de combustibles o olis minerals i similars i en general tot tipus de residu sòlid de mida superior a 1,5 cm.

"materials de color": líquids, sòlids o gasos que incorporats a les aigües residuals donin colors que no puguin ser eliminats pels tractaments convencionals de les instal·lacions de depuració públiques com laques, pintures, vernissos,....

"residus corrosius": líquids, sòlids o gasos que provoquin corrosió en la xarxa de clavegueres i de col·lectors o en les instal·lacions de depuració.

"residus radioactius": líquids, sòlids o gasos que puguin provocar danys a les instal·lacions i/o suposar un perill per al personal de manteniment i explotació de les instal·lacions.

"matèries nocives i substàncies tòxiques": sòlids, líquids o gasos que puguin causar molèsties públiques o perill per al personal de manteniment, per si mateixos o barrejats amb altres productes.

Article 25

La xarxa de col·lectors secundaris

1. El disseny, la construcció i el manteniment de la xarxa de col·lectors secundaris han de realitzar-se d'acord amb els coneixements tècnics de manera que evitin les fuites i la introducció d'aigües paràsites i que es

conduïxien els volums corresponents al seu volum de referència.

2. La xarxa de col·lectors secundaris ha de ser de tipus separatiu. Per tant, tots els trams de nova construcció han de ser també de tipus separatiu. Els trams ja construïts de tipus unitari s'han de transformar en tipus separatiu quan es realitzin reformes o remodelacions.

3. Un cop finalitzada l'obra s'han d'elaborar plànols que detallin les característiques tècniques dels col·lectors secundaris, i altres instal·lacions annexes, així com embrancaments. S'ha d'entregar una còpia d'aquests plànols al Departament de Medi Ambient.

Article 26

Els col·lectors generals

El disseny, la construcció i el manteniment de la xarxa de col·lectors generals ha de realitzar-se d'acord amb els millors coneixements tècnics, en especial pel que fa a: volum i característiques de les aigües residuals urbanes prevenció de fuites i eliminació d'aigües paràsites restricció de la contaminació de les aigües receptores pel desbordament de les aigües de pluja

Article 27

Els embrancaments

1. Les xarxes d'aigües pluvials dels sistemes separatius no han d'anar connectades a la xarxa d'aigües residuals, excepte les que tinguin autorització del Departament de Medi Ambient.

2. Únicament es permet l'embranchament als col·lectors generals dels col·lectors secundaris que transporten només aigües residuals. En el punt d'embranchament de les col·lectors secundaris als col·lectors generals és preceptiva la construcció d'un sobreeixidor, a càrrec del comú corresponent.

3. Si el nivell de desguàs dels col·lectors secundaris o claveguerons no permet la conducció de les aigües residuals al col·lector general per gravetat, l'elevació va a càrrec del propietari del col·lector secundari o clavegueró. No es pot exigir cap responsabilitat a l'Administració pel fet que pugui entrar aigua residual a través d'un clavegueró, en sentit contrari al de desguàs.

4. El Departament de Medi Ambient pot demanar en qualsevol moment informació sobre els embrancaments particulars, que ha d'ésser lliurada en un termini inferior a deu dies.

Article 28

El control de la qualitat d'execució dels col·lectors secundaris i generals

1. La construcció i la instal·lació dels col·lectors secundaris i generals ha de seguir les prescripcions

tècniques que publica el Departament de Medi Ambient, per mitjà del Butlletí Oficial.

2. Els comuns s'han d'assegurar de la bona qualitat instal·lació de cada tram. Per tant, els col·lectors secundaris han de ser objecte d'inspecció.
3. El Govern s'ha d'assegurar de la bona qualitat instal·lació de cada tram. Per tant, els col·lectors generals han de ser objecte d'inspecció.
4. La inspecció ha d'incloure, com a mínim, un control d'estanquitat, de l'estat dels embrancaments i de la qualitat dels materials utilitzats. Es confia la realització dels assajos d'estanquitat a una empresa de control qualificada i independent de l'empresa encarregada de la instal·lació i/o conservació.

Títol V. Les aigües superficials

Article 29

Definició general

A l'efecte d'aquest Reglament es considera:

"aigües superficials": les que de manera natural i com a sistema estan en contacte amb l'ambient atmosfèric, ja sigui formant corrents continus, ja sigui discontinus o bé masses estancades.

Article 30

Protecció de les aigües superficials

1. No és permès llençar a les aigües superficials, fluents o estancades, objectes de cap classe, especialment residus domèstics, industrials o agrícoles.
2. Queda prohibit rentar o netejar persones, animals o coses dins les aigües superficials.
3. A més a més, i amb caràcter general, està prohibit:
 - a) Acumular residus sòlids, enderrocs o substàncies de qualsevol naturalesa i en qualsevol lloc que contaminin o constitueixin un perill de contaminació de les aigües o de degradació de l'entorn o que constitueixin un obstacle per a una evacuació correcta de les aigües.
 - b) Efectuar accions sobre el medi físic o biològic lligat a l'aigua que contaminin o constitueixin un perill de degradació o puguin ocasionar una modificació de l'evacuació normal de les aigües.

Article 31

Classificació de les aigües superficials

1. Les aigües superficials es classifiquen en:
 - Aigües destinades al consum humà
 - Aigües de bany
 - Aigües aptes per a la vida piscícola
 - Altres
2. Les aigües superficials susceptibles de ser destinades a la producció d'aigua potable han de reunir les condicions i els requisits establerts sanitàriament per a

aquest tipus d'ús (annex G).

3. Les aigües superficials susceptibles de ser destinades al bany han de reunir les condicions i els requisits establerts sanitàriament per a aquest tipus d'ús (annex H).

4. Les aigües superficials, per ser aptes per a la vida piscícola, han de reunir els requisits establerts a l'annex I.

Article 32

La vigilància i el control de les aigües superficials

El Govern, per mitjà del Departament de Medi Ambient, controla l'estat de les aigües superficials.

Títol VI. Sancions i responsabilitat

Article 33

Disposicions generals

1. De conformitat amb el capítol VI de la Llei de policia i protecció de les aigües, El que disposa aquest títol fa referència a les infraccions i a les sancions de naturalesa administrativa contra les disposicions d'aquest Reglament i no afecta la responsabilitat civil o penal que es pugui derivar d'aquestes mateixes accions o omissions.

Article 34

Les infraccions

1. Són infraccions lleus:

1. L'incompliment dels requisits, de les condicions, de les obligacions o de les prohibicions establertes a les normes legals o a les autoritzacions de l'Administració quan no comportin un risc o un dany per a la salut humana o dels animals o no afectin l'ecosistema o la bellesa del paisatge.

2. La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per l'autoritat competent, pel que fa al compliment de les funcions de vigilància i inspecció a què es refereix aquest Reglament, com també el subministrament d'informació inexacta o de documentació falsa.

3. Rentar o netejar persones, animals o coses en aigües superficials.

4. La manca d'aplicació de les mesures de control imposades en l'autorització.

2. Són infraccions greus:

1. L'incompliment de qualsevol dels requisits, de les condicions, de les obligacions o de les prohibicions establertes en el present Reglament, quan comportin un risc o un dany per a la salut humana o dels animals i no afectin l'ecosistema o la bellesa del paisatge, ja sigui de forma deliberada o per abandonament de la diligència exigible en cada cas, i en particular:

2. L'exercici d'activitats que generin abocaments que requereixen autorització sense l'obtenció d'aquesta.
 3. L'exercici d'activitats que generin abocaments que sobrepassen els límits qualitatius i quantitatius concretats en les autoritzacions.
 4. L'exercici d'activitats que generin abocaments amb concentracions superiors als límits establerts en l'article 5.
 5. La manca de tractament previ dels abocaments directes.
 6. Els abocaments accidentals, quan no compleixen les normes d'aquest Reglament.
 7. La utilització de processos de depuració no autoritzats reglamentàriament.
 8. La negativa o el retard en la introducció de mesures correctores, o de seguretat, manades per l'Administració, amb la finalitat de protegir l'estat de les aigües o de reparar els danys fets.
 9. La utilització de fangs no estabilitzats en l'activitat agropecuària i de recuperació i/o de revegetació de terrenys.
 10. L'incompliment de les prohibicions establertes a l'article 30.
 11. La reincidència en qualsevol infracció lleu en el termini d'un any.
3. Es consideren infraccions molt greus:
 1. L'incompliment de qualsevol dels requisits, les condicions, les obligacions o les prohibicions establertes en el present Reglament o de les autoritzacions de l'Administració quan comportin un perill per a la vida humana.
 2. La reincidència en la comissió d'infraccions greus dins el període de cinc anys.

Article 35

Les sancions

1. Les infraccions a què es refereix aquest Reglament seran sancionades mitjançant l'aplicació de les mesures següents:
 1. Infraccions lleus: multa de fins a 100.000 pessetes.
 2. Infraccions greus: multa compresa entre 100.001 i 500.000 pessetes.
 3. Infraccions molt greus: multa compresa entre 500.001 i 10.000.000 pessetes.
2. La quantia de la sanció dins de cada un dels tipus es gradua tractant d'assolir la proporcionalitat adequada entre la infracció i la sanció. Amb aquesta finalitat s'han de tenir en compte els criteris següents:
 - a) Efecte perjudicial de la infracció sobre els interessos públics.
 - b) Efecte perjudicial o dany causat sobre les persones o els béns.
 - c) Benefici obtingut per l'infractor.
 - d) El dol, la culpa o la negligència.
3. En els supòsits d'infraccions greus o molt greus es

pot acordar com a sanció accessòria la revocació de l'autorització que s'hagi concedit.

Article 36

Prescripcions

Les infraccions prescriuen al cap de dos anys, llevat de les molt greus, que prescriuen al cap de cinc anys. El termini de la prescripció comença a córrer des del dia en què es cometi la infracció, i s'interromp des del moment en què el procediment es dirigeixi contra l'infractor.

Disposicions addicionals

Primera

Els procediments sancionadors previstos en aquest Reglament s'instrueixen i es resolen tal com preveu el Reglament regulador del procediment sancionador aprovat el dia 9 de gener de 1991 o per la normativa que el substitueixi.

Segona

Les llistes i les relacions que figuren en els annexos poden ser modificades quan ho aconsellin les exigències mediambientals, els avanços de la tecnologia o les directives comunitàries.

Disposicions transitòries

Primera

Totes les persones o entitats que des d'abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament estiguin desenvolupant activitats per a les quals aquest Reglament exigeix autorització, han d'obtenir l'esmentada autorització en el termini màxim de tres anys, a partir de la data de publicació al Butlletí Oficial de la llista d'activitats o de tipus instal·lacions que requereixen aquesta autorització.

Segona

Mentre no s'hagin publicat al Butlletí Oficial les prescripcions tècniques sobre els sistemes de depuració i sobre els col·lectors, el Departament de Medi Ambient autoritza els sistemes de depuració cas per cas, mitjançant l'anàlisi del projecte presentat.

Disposició final

Aquest Reglament entrarà en vigor al cap de quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 18 de desembre de 1996

Annex A

Relació I: Substàncies contaminants (elegides per la seva toxicitat, persistència o bioacumulació)

1. Compostos organohalogenats i substàncies que puguin donar origen a compostos d'aquesta mena en el medi aquàtic.
2. Compostos organofosforats.
3. Compostos organoestannats.
4. Substàncies que tinguin un poder cancerigen, mutagen o teratogen en el medi aquàtic o per mitjà del medi aquàtic.
5. Mercuri i compostos del mercuri.
6. Cadmi i compostos del cadmi.
7. Olis minerals persistents i hidrocarburs d'origen petrolífer persistent.
8. Substàncies sintètiques persistents que puguin flotar, romandre en suspensió o enfonsar-se, causant així perjudici a qualsevol utilització de l'aigua.

Relació II: Substàncies contaminants (substàncies nocives les avaluacions dels efectes de les quals es graduen segons el tipus i les característiques del medi receptor afectat)

1. Substàncies que formen part de les categories i els grups de substàncies enumerats en la relació I i que no tinguin límit fixat en aquest Reglament.
2. Substàncies compreses en l'apartat següent que, tot i tenir efectes perjudicials, puguin quedar limitades a zones concretes segons les característiques de les aigües receptores i la seva localització.

3.

a) Els metal·loides i metalls següents i els seus compostos:

1. zinc
2. coure
3. níquel
4. crom
5. plom
6. seleni
7. arsènic
8. antimoni
9. molibdè
10. titani
11. estany
12. bari
13. beril·li
14. bor
15. urani
16. vanadi
17. cobalt
18. tal·li
19. tel·luri

20. plata

b) Biocides i derivats seus no inclosos en la relació I.

c) Substàncies derivades del medi aquàtic que tinguin efectes perjudicials per al gust i/o l'olor de productes de consum humà, així com els compostos susceptibles d'originar-los en les aigües.

d) Compostos organosilícics tòxics o persistents i substàncies que puguin originar-los en les aigües, exclosos els biològicament inofensius o que dintre l'aigua es transformin ràpidament en substàncies inofensives.

e) Compostos inorgànics de fòsfor i fòsfor elemental.

f) Olis minerals no persistents o hidrocarburs d'origen petrolífer no persistents.

g) Cianurs, fluorurs.

h) Substàncies que influeixen desfavorablement en el balanç d'oxigen, especialment les següents: amoníac i nitrits.

Annex B

Els nivells de les concentracions i altres paràmetres físics màxims instantanis permesos en els abocaments a clavegueres i col·lectors són els següents:

pH 6-9,5

temperatura 40 °C

conductivitat (yS/cm 20 °C) 3.000

MES (mg/l) 500

DBO5 (mg O2/l) 500, DQO (mg O2/l) 1.500

olis i greixos (mg/l) 100

fenols (mg/l) 5

cianurs lliures (mg/l) 2

sulfurs totals (mg/l) 5

ferro (mg/l) 10

plom (mg/l) 1

crom total (mg/l) 5

crom (VI) (mg/l) 1

cobre (mg/l) 2

Zinc (mg/l) 7

niquel (mg/l) 2

estany (mg/l) 2

seleni (mg/l) 1

mercuri (mg/l) 0,02

cadmi (mg/l) i 0,5

arsènic (mg/l) 1

Demanda Bioquímica en Oxigen (DBO5): És la quantitat d'oxigen consumit a 20°C i a l'obscuritat durant cinc dies d'incubació per assegurar per via biològica l'oxidació de les matèries orgàniques presents a l'aigua.

La DBO5 representa normalment la contaminació orgànica carbonada biodegradable.

Demanda Química en Oxigen (DQO): correspon al consum en calent de l'oxigen del dicromat de potassi. És representatiu de la major part de les substàncies orgàniques així com de les sals minerals oxidables.

Matèries en Suspensió (MES): Aquest paràmetre inclou tots

els elements en suspensió dins l'aigua amb unes dimensions que en permeten la retenció sobre un filtre de porositat donada.

Annex C

Quadre 1

Requisits per als abocaments procedents d'estacions de depuració d'aigües residuals urbanes o de col·lectors per cabals que no excedeixen el cabal de referència.

S'aplicarà el valor de concentració o bé el percentatge de reducció (en relació amb la càrrega del cabal d'entrada).

(1) Aquest paràmetre es pot substituir per un altre: carboni orgànic total (COT) o demanda total d'oxigen (DTO), si es pot establir una correlació entre DBO₅, i el paràmetre substitutiu.

Els efluents no han de contindre substàncies que afavoreixen olors, han de tenir un pH comprès entre 6 i 8.5 i una temperatura inferior a 25°C.

El nitrogen i el fòsfor són paràmetres que es tenen en compte en zones sensibles a l'eutrofització

Quadre 2

Sèries de mostres Nombre màxim
preses en un any permès de mostres no conformes

4-7 1

8-16 2

17-28 3

29-40 4

41-53 5

54-67 6

68-81 7

82-95 8

96-110 9

111-125 10

126-140 11

141-155 12

156-171 13

172-187 14

188-203 15

204-219 16

220-235 17

236-251 18

252-268 19

269-284 20

285-300 21

301-317 22

318-334 23

335-350 24

351-365 25

Els paràmetres són conformes si el nombre anual de mostres no conformes als nivells del quadre 1 no sobrepassen el nombre màxim permès en el quadre 2.

En tots els casos els paràmetres DBO₅, DQO i MES han de

respectar els límits del quadre 3.

Quadre 3

Paràmetres Concentració màxima

DBO5 50 mg/l

DQO 250 mg/l

MES 85 mg/l

Quadre 4

Requisits per als abocaments procedents d'habitatges unifamiliars

Paràmetres Concentració màxima

DBO5 40 mg/l

MES 30 mg/l

Annex D

Taula de coeficients de rendiment dels dispositius de depuració, per avaluar la seva eficàcia.

R correspon al percentatge de reducció de la concentració en cada paràmetre entre l'entrada i la sortida de l'estació depuradora.

1. Decantació primària

Paràmetres de base MES MO

(matèria

orgànica)

Dolenta 0 0

Mediocre 0.3 0

Bona 0.5 0

Molt bona 0.7 0

2. Sistema complet de tractament biològic

Paràmetres de base MES MO

Dolenta 0 0

Mediocre 0.4 0.3

Bona 0.7 0.6

Molt bona 0.9 0.8

3. Sistema de tractament fisicoquímic

Paràmetres de base MES MO

Dolenta 0 0

Mediocre 0.4 0.2

Bona 0.7 0.5

Molt bona 0.9 0.7

Annex E

1. Anàlisi de fangs

A) Per regla general els fangs de depuració s'han d'analitzar, com a mínim, cada sis mesos en la fase de producció. Si sorgeixen canvis en la qualitat de les aigües tractades, cal augmentar la freqüència de les anàlisis. Si els resultats de les anàlisis no varien significativament al llarg d'un període d'un any, els fangs s'han d'analitzar, almenys, amb la freqüència que aconselli la seva variació estacional i, com a màxim, cada dotze mesos.

B) En el cas d'estacions de depuració amb capacitat de tractament inferior a 300 kg DBO5 per dia, l'anàlisi dels

llocs es limita a un cop l'any. El Departament de Medi Ambient pot augmentar aquesta freqüència d'acord amb els resultats de les anàlisis, dels canvis de qualitat i de quantitat de les aigües tractades i del medi receptor.

C) Els fangs tractats han de ser analitzats quan es consideri acabat el procés de tractament. Els resultats obtinguts en l'anàlisi dels paràmetres que s'indiquen en el punt D d'aquest annex, juntament amb l'especificació del nom i l'ubicació de les estacions de depuració, constitueix la documentació que obligatòriament ha d'acompanyar les partides comercialitzades per al seu control en destinació.

D) Els paràmetres que, com a mínim, han de ser analitzats obligatòriament són els següents:

Matèria seca

Matèria orgànica

pH

Nitrogen

Fòsfor

Cadmi, coure, níquel, plom, zinc, mercuri i crom

Relació C/N

Els mètodes d'anàlisi per als metalls pesants són els especificats en l'apartat 3 d'aquest annex.

E) Per al coure, el zinc i el crom, quan s'ha demostrat que els metalls no són presents en les aigües residuals depurades, el Departament de Medi Ambient decideix la freqüència de les anàlisis que s'han de realitzar.

2. Anàlisi dels sòls

A) Abans de posar en pràctica el sistema de control i el seguiment dels efectes de l'aplicació dels fangs sobre els sòls amb finalitat agrària, el Departament de Medi Ambient decideix la freqüència de les anàlisis de sòls, d'acord amb la concentració en metalls dels sòls abans de la utilització dels fangs, tenint en compte la qualitat i la quantitat dels fangs i altres elements que s'hi relacionin.

B) Els paràmetres que cal analitzar són : pH, cadmi, coure, níquel, plom, zinc, mercuri i crom.

3. Mètodes de mostreig i d'anàlisi

A) Mostreig dels sòls: Les mostres representatives de sòls sotmesos a l'anàlisi es componen normalment de la barreja de 25 mostres preses en una superfície inferior o igual a 5 ha explotades de forma homogènia. Les mostres s'han de prendre a una profunditat de 25 cm, excepte si el gruix és inferior, tot i que sempre ha de ser superior a 10 cm..

B) Mostreig de fangs: Els fangs han de ser objecte d'un mostreig després de l'estabilització, però abans de ser lliurats a l'usuari, i han de ser representatius dels fangs produïts.

C) Mètodes d'anàlisi: L'anàlisi dels metalls pesants s'efectua després d'una descomposició mitjançant un àcid fort. El mètode de referència és l'espectrometria d'absorció atòmica. El límit de detecció per a cada metall no ha de superar el 10% del valor límit

corresponent.

Annex F

1. Valors límits de concentració de metalls pesants en els sòls
(mg/kg de matèria seca d'una mostra representativa dels sòls tal com la defineix l'annex E, amb un pH de 6 a 7)

Paràmetres Valors límit

Cadmi 1 a 3

Coure 50 a 140

Níquel 30 a 75

Plom 50 a 300

Zinc 150 a 300

Mercuri 1 a 1.5

Crom 100 a 200

2. Valors límits de concentració de metalls pesants en els fangs destinats a utilització agrària (mg/kg de matèria seca)

Paràmetres Valors límit

Cadmi 20 a 40

Coure 1000 a 1750

Níquel 300 a 400

Plom 750 a 1200

Zinc 2500 a 4000

Mercuri 15 a 25

Crom 1000 a 1750

3. Valors límits per a les quantitats anuals de metalls pesants que es podran introduir en els sòls, basats en una mesura de deu anys (kg/ha/any)

Paràmetres Valor límit

Cadmi 0.15

Coure 12

Níquel 3

Plom 15

Zinc 30

Mercuri 0.1

Crom 3

Annex G

Qualitat exigida a les aigües superficials que siguin destinades a la producció d'aigua potable

Tipus A1: Tractament fisicoquímic senzill i desinfecció, per exemple filtració ràpida i desinfecció.

Tipus A2: Tractament físic normal, tractament químic i desinfecció, per exemple, precloració, coagulació, floculació, decantació, filtració i desinfecció (cloració final).

Tipus A3: Tractament físic i químic intensiu, afinament i desinfecció, per exemple, cloració fins al break point, coagulació, floculació, decantació, filtració, afinament(carbó actiu) i desinfecció (ozò, cloració final).

Annex H

Requisits de qualitat per a les aigües de bany

E: poden haver-hi excepcions

(1): Freqüències de mostreig que poden ser reduïdes a la meitat, quan les mostres efectuades en anys anteriors han donat resultats sensiblement més favorables que els previstos per als paràmetres en qüestió en el present annex, sempre que simultàniament no s'apreciï cap condició susceptible d'haver disminuït la qualitat de l'aigua.

(2): La presència d'aquest símbol indica que s'ha efectuat l'anàlisi del corresponent paràmetre o que s'ha emprat el mètode analític que du el senyal, quan les inspeccions realitzades en la zona de bany revelen la possible presència d'un paràmetre o d'un deteriorament de la qualitat de l'aigua.

(3): Els paràmetres indicats així hauran de ser verificats quan existeixi la tendència d'eutrofització de les aigües.

Annex I

(0) Es poden superar els límits fixats en circumstàncies meteorològiques o geogràfiques excepcionals i quan les aigües experimentin un enriquiment natural en determinades substàncies; entenem com a tal el procés mitjançant el qual una massa determinada d'aigua determinada rep del sol certes substàncies contingudes en ell sense intervenció humana.

(1) Les variacions artificials de pH respecte als valors constants no poden superar més de 0,5 de pH en els límits compresos entre 6 i 9, a condició que aquestes variacions no incrementin el caràcter nociu d'altres substàncies en l'aigua.

(2) Els compostos fenòlics no poden ser presents en concentracions que alterin el gust del peix.

(3) Els productes d'origen petrolífer no poden trobar-se en les aigües en quantitats que:

formin una pel·lícula visible en la superfície de l'aigua o es disposin en capes a diferents profunditats transmetin al peix un perceptible gust a hidrocarburs provoquin efectes nocius en els peixos

(4) En condicions meteorològiques o geogràfiques particulars i especialment en el cas de baixes temperatures de l'aigua i una nitrificació reduïda, o bé quan l'autoritat competent pugui provar que no hi ha conseqüències perjudicials per al desenvolupament equilibrat de les poblacions de peixos, es poden fixar valors superiors a 1 mg/l.

Les xifres entre parèntesi es prenen com a valors indicatius desitjables amb caràcter provisional.